



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 3/2014
06.03.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Горана Ђуричина и др, због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. М.М., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1 154/10- Куо По1 162/13 од 26.11.2013. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2 По1 511/13 од 13.12.2013. године, у седници већа одржаној 06.03.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Ђуричина, као основан, па се **УКИДА** правноснажно решење Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, Кж2 По1 511/13 од 13.12.2013. године, и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење Кв.По1 154/10 Куо По1 162/13 од 26.11.2013. године, одбијена је као неоснована молба браниоца окр. Горана Ђуричина за условни отпуст окривљеног.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, решењем Кж2 По1 511/13 од 13.12.2013. године одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног изјављену против првостепеног решења.

Бранилац окр. Горана Ђуричина поднео је Врховном касационом суду захтев за заштиту законитости против наведених решења Вишег суда у Београду и Апелационог суда у Београду, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. у вези члана 438. став 1. тачка 4. ЗКП, са предлогом да Врховни

касациони суд захтев усвоји, укине оба решења и предмет врати Вишем суду у Београду, Посебно одељењу на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева, у смислу члана 488. став 1. ЗКП достављен Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је рамотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Из списка предмета се утврђује да је пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење К По1 154/10 од 28.12.2010. године, између осталих, окр.Горан Ђуричин оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од седам година, те да је у односу на окр. Горана Ђурчина првостепена пресуда потврђена пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1П01 19/11 од 22.02.2012. године.

Врховни касациони суд налази да се захтевом за заштиту законитости браниоца окр.Горана Ђуричина основано истиче да је у поступку доношења решења Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, Кж2 По1 511/13 од 13.12.2013. године учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4. у вези члана 37. став 1. тачка 4. ЗКП, на штету окр. Горана Ђуричина.

Наиме, одредба члана 37. став 1. тачка 4. ЗКП прописује да судија или судија поротник мора бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или одлучивао о потврђивању оптужнице или учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком или учествовао у поступку као тужилац, бранилац, законски заступник или пуномоћник оштећеног односно тужиоца, или је саслушан као сведок или као вештак, ако тим закоником није другачије прописано.

Одредба члана 38. став 1. ЗКП прописује дужност судије да прекине сваки рад на предмету и да о томе обавести председника суда чим сазна да постоји неки од разлога за његово изузеће (члан 37. став 1. ЗКП).

Следствено томе, Врховни касациони суд налази да раније поступање судије у истом кривичном предмету, дакле ради се о кривичном предмету, а не евентуално о одређеним поступцима у оквиру истог предмета, односно његово учешће у истом предмету као председника или члана већа које је мериторно одлучивало о оптужби, као у конкретном случају, представља разлог

за његово обавезно изузеће приликом каснијег одлучивања о пуштању на условни отпуст.

Имајући у виду да су у овом кривичном предмету у доношењу првостепене пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење КПо1 154/2010 од 28.12.2010. године учествовали судија Милена Рашић, као председник већа и судије Биљана Синановић и Снежана Јовановић, као чланови већа, а да је затим судија Милена Рашић у истом предмету била члан већа Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, које је донело решење Кж2 По1 511/13 од 13.12.2013. године, приликом одлучивања о жалби браниоца окривљеног изјављеној на првостепено решење којим је одбијена молба браниоца окривљеног за пуштање на условни отпуст, то је наведеним решењем учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4. у вези члана 37. став 1. тачка 4. ЗКП на штету окривљеног, јер се судија Милена Рашић није изузела од поступања у истом кривичном предмету, а што је, сходно одредби члана 38. став 1. ЗКП, била дужна да учини.

Стога је укидање наведеног решења Апелационог суда у Београду било нужно, с тим што ће у поновном поступку другостепени суд отклонити наведену битну повреду одредаба кривичног поступка, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и закониту одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окр.Горана Ђуричина и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.**